

**Н.О. ВЕРЕСТУН (УКРАЇНА, ВІННИЦЯ)
ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА ОСВІТИ СІЛЬСЬКОГО
НАСЕЛЕННЯ ВІННИЧЧИНИ**

Київський національний авіаційний університет

Актуальність теми. Вже загально визнано, що найголовнішою причиною екологічної кризи, у якій перебуває суспільство, є незнання або ігнорування законів розвитку природи, бездумне, споживацьке ставлення людини до природи та її ресурсів. Екологічна освіта, культура і виховання є одними із наймогутніших важелів виходу з екологічної кризи, яка склалася у відносінах людини з природою.

Мета і завдання дослідження. Метою роботи було вивчення стану екологічної культури та освіти сільського населення Вінниччини. Основне завдання - на основі опрацьованих матеріалів, запропонувати комплекс заходів щодо поліпшення цієї ситуації.

Постановка проблеми. Екологічна освіта, культура та виховання розглядаються як неперервні процеси, що охоплюють всі вікові, соціальні та професійні групи населення Вінницького регіону. Він передбачає організацію виховання і навчального процесу від дитинства до глибокої старості. На цьому шляху людина повинна проходити кілька стадій екологічного навчання: дошкільне виховання (материнське), дитсадкове, шкільне, вузівське, післядипломне. Важливим аспектом є питання продовження екологічної освіти після закінчення навчання. Неформальна екологічна освіта – це масова екологічна освіта та виховання всіх верств і категорій населення за допомогою планових занять, засобів масової інформації.

Висновки та пропозиції. Основними завданнями у процесі розвитку екологічної освіти та культури агросфери Вінниччини та загалом України мають бути: розробка і затвердження закону України про екологічну освіту; визначення потреб всіх галузей народного господарства у кількості і специфіці фахівців-екологів; затвердження концепції безперервної екологічної освіти в Україні; сприяння вирішенню питання матеріально-технічного й фінансового забезпечення розвитку екоосвіти з метою виконання на належному рівні пріоритетних лабораторних досліджень, експериментів, проведення польових досліджень і практик студентів й аспірантів, публікування результатів наукових досліджень чи отримування закордонних наукових видань, ефективно використавши "Інтернет" чи ГІС-технології; широке впровадження новітніх дистанційних форм екологічного навчання в школах Вінниччини, за допомогою комп'ютеризації навчального процесу в аудиторіях при допомозі "Інтернету", електронної пошти та створення на всіх рівнях освіти сучасних екологічних лабораторій; впровадження активного розвитку неформальної екологічної освіти сільського населення із залученням провідних вчених-екологів, надання регулярної інформації суспільству про екологічний стан їхньої місцевості; організація відповідних екологічних теле - і радіопередач (нині телевізійним програмам потрібно замість розбещувальних, жорстоких, розбійницьких іноземних фільмів показувати населенню екологічні трагедії сьогодення та шляхи виходу з екологічної кризи, яка лише набуває свого розмаху); впровадження пересувних екологічних виставок, ярмарок, виїзних екологічних лекцій по регіону (в цьому напрямі значну роль повинні відігравати також церква і релігія, які мають хороші традиції у вихованні людей); проведення екологічного навчання і стажування (атестацію та переатестацію) відповідальних осіб, які мають право й можливість своїми діями впливати на навколишнє середовище; створення науково-методичного журналу для висвітлення сучасних підходів відносно організації екологічної освіти й виховання, з проблем екоменеджменту (аудиту, контролю, експертизи, маркетингу та навчання з екологічної модернізації); надання консультацій з питань екологічної психології і педагогіки та створення навчально-демонстраційних центрів використовуючи засоби масової інформації, фізичної культури, спорту, туризму тощо; розвиток регіональних і державних екологічних програм Вінниччини з обов'язковим передбаченням питань екологічної освіти, культури і виховання; міжнародне співробітництво в галузі агросфери Вінниччини з врахуванням екологічної освіти та культури населення.